

Ooit belicht vanuit drie invalshoeken de brede geschiedenis van de bloembollensector:

- Wat gebeurde er 25, 50, 75 of 100 jaar geleden?
- Een bijzonder boek uit de KAVB-bibliotheek.
- Een uitvinding die de sector sterk heeft beïnvloed.

Wereldblik uit Rusland

Tulipa greigii uit de Gartenflora van 1873

In 1852 startte dr. Eduard Regel het tijdschrift **Gartenflora**, dat tot 1940 zou bestaan. Vooral onder leiding van Regel groeide deze uitgave uit tot een boeiend blad over de ontwikkelingen in de sierteelt. Regel redigeerde het blad vele jaren vanuit Sint Petersburg.

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

Tuinieren was zijn lust en zijn leven. Al op jonge leeftijd was hij degene die thuis de tuin bijhield. Eduard August Regel heette hij, geboren in 1815, en in de 19e eeuw zou hij uitgroeien tot een begrip, misschien meer nog een monument, op plantkundig gebied. Op 15-jarige leeftijd werd hij leerling-tuinman, waarna hij steeds verder groeide in kennis en functies. In 1842 werd hij hoofd van de botanische tuin van Zürich. Geen tuin van betekenis. Onder Regels leiding veranderde dat ingrijpend. In 1842 was de handelsopbrengst 300 Zwitserse franken, toen hij in 1855 vertrok was dat 30.000 frank.

EIGEN BLAD

Naast al het werk dat hij al deed, vond hij in Zürich ook nog tijd om een eigen blad op te richten. Het kreeg de titel **Gartenflora** en wordt nu nog vaak aangeduid als **Regels Gartenflora**. Het had de samenstelling die

meer bladen in die tijd hadden: nieuwtjes uit de hele plantenwereld, verlucht met kleurrijke steendrukken van de meest exotische planten. In 1852 verscheen de eerste editie. Drie jaar erna kreeg hij zijn droombaan aangeboden: wetenschappelijk directeur van de botanische tuinen van Sint-Petersburg. Hoewel Zwitserland hem lief was, ging hij toch. Van 1855 tot 1867 bekleedde hij deze functie. Het uitgeven van de **Gartenflora** ging onverminderd door, naast zijn werk in Sint Petersburg. Daar richtte hij de keizerlijke Russische tuinbouwvereniging op, waarvan hij vice-president werd en grootvorst Samuel Alexejewitsch Greig de voorzitter was. Naar deze Greig vernoemde Regel in 1873 een tulp die we nu nog kennen als **Tulipa greigii**. Vanuit Sint-Petersburg ontstond een enorm botanisch netwerk. Uit het immense land kwam menig plant naar Regel toe, of hij zocht ze zelf op. Meermalen maakte hij

reizen naar de vele gebieden waar planten voorkwamen. Het leverde niet alleen veel nieuwe soorten op, maar ook in 1875 een eerste monografie van het geslacht **Allium**. In totaal beschreef Regel in zijn leven ruim drieduizend plantensoorten. Een fruittuin ontbrak in de botanische tuin van Sint-Petersburg en de tsaar zag aanleg ervan niet zitten. Dus besloot Regel om zelf maar zo'n tuin aan te leggen, waarin hij een grote collectie Russische appelsassen verzamelde. Dat leverde weer een publicatie op met 34 kleurenafbeeldingen van appels. Ook op tentoonstellingsgebied roerde hij zich. Hij ontwierp de plannen voor internationale tuinbouwtentoonstellingen in 1869 en 1884. Toen hij in 1885 zeventig werd, legde hij zijn taak neer als redacteur van **Gartenflora**. Toch schreef hij ook in dat jaar nog menige bijdrage voor het tijdschrift. Op 27 april 1892 overleed hij, op 2 mei werd hij begraven op de Smolensky-begraafplaats in Sint-Petersburg, waar in die tijd vooral etnische Duitsers werden begraven.

NOG 65 JAAR

Nadat Regel zijn hoofdredacteurschap in 1885 neerlegde, bleef het blad nog lang bestaan. In 1940 kwam de laatste jaargang van de persen. Wie de jaargangen uit die periode doorbladert, ziet een heel ander blad dan de **Gartenflora** uit de tijd van Regel. Geen kleurenlitho's meer, geen uitgebreide beschrijvingen van nieuwe soorten. Regel was een monument, een man die de botanische wereld echt vooruit heeft geholpen en **Gartenflora** was daarbij zijn trouwe metgezel. ♦